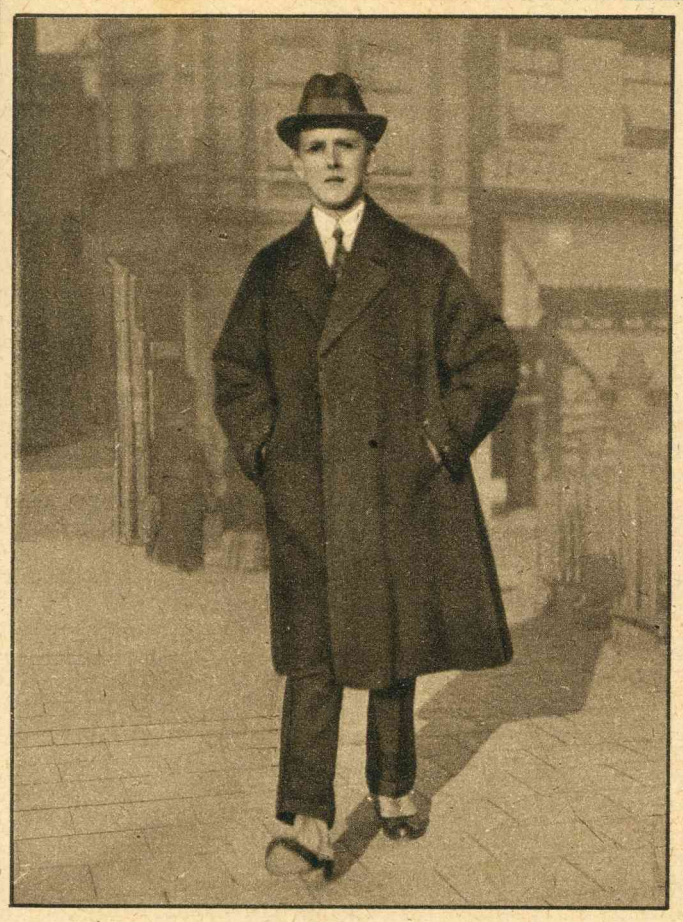


De easy-overcoat.

gemeenzaam is, en waaraan we zoowat allemaal de voorkeur geven boven het jacquet, omdat het korter, pandenloos en oneindig minder pretentieus is. Een colbert is iets, waarmee je, — ja, we keuren zulks ernstig af, daar niet van, maar waarmee je in het uiterste geval althans, de hand iets lichten kunt, een iets, een tikje, maar je kunt het. Een colbert is de gewone, daagsche dracht, heeft, zooals we zeiden, geen zier pretentie. En al zou dat nu eens wat langer dan strikt hoort, het strijkijzer van den kleermaker niet hebben gezien, à la bonne heure, we vergeven het. Bij een jacquet echter moet dat een misdaad van ernstigen aard heeten; voor het stijlvolle jacquet dient men streng te zijn, maar van een colbert ziet men iets meer door de vingers.

Het gemak dient den mensch.

Ziehier de spreuk, waarvan de kunstenaar, die het colbert schiep, is uitgegaan. Deze spreuk is de diepere zin van het colbert. Zij is er de bestaansgrond en de ziel van. Maar toch... het gemakkelijke mag niet in slordigheid, vormeloosheid ontaarden.

En dit correctief, meenen we, heeft de kunstenaars den laatsten tijd geleid bij het ontwerpen van het colbert, dat wel wat al te gemakkelijk en... met verlof, wat zakkerig dreigde te worden.

De moderne coupeur veredelt het colbert meer en meer door het te tailleeren, en verder eng-sluitend te maken, zooals wij dan ook weer dezer dagen konden opmerken. Evenals vorig jaar zal het zonder split zijn, maar het valt wel een 5 cm. langer dan toen. De overslag is klein, de twee knoopen zitten vrijwel op den kant; het is niet meer rond weggesneden, maar loopt vrijwel recht omlaag, met ronde hoeken echter. Revers opgesneden.

Wat de pantalon aangaat, deze wordt om de dij vrij wijd, op den voet vrij nauw gedragen. Met een omslag, die 4 à 5 cm. breed moet zijn. En eindelijk hoopt men ook den menschen aan het verstand te brengen, dat een broek, waarop zulk een manchet is gemaakt en die dus voor omgeslagen moet doorgaan, ook den indruk wekken moet, dat hij werkelijk omgeslagen is, dus kort moet zijn.

Wat de stoffen betreft, daarvoor zal men hoofdzakelijk donkere strepen zien en eenigszins ruige, effen bont blauwe stoffen, zooals paars-blauw, grijs-blauw, rood-blauw, lila-blauw, enzoovoorts.

Men zal veel button-holes oftewel bloemen in het knoopsgat zien dragen. Nu, daar voelen wij iets voor. Deze vroolijke noot op het donker fond van ons costuum doet alleraardigst; in het buitenland ziet men het veel meer dan ten onzent; ik geloof, dat de Nederlander het tot nu toe wat „aanstellerig" vond, maar men is nooit te oud om te leeren, zeggen wij maar. Overhemden worden slap gedragen, van wege den stijfselnood; bij slappe borst en manchetten blijft het echter niet. Ook de boorden wil men slap dragen. In Engeland is er bij het volk op aangedrongen, geen stijve boorden meer te dragen. Een slappe boord is een gemak, daar gaat niets van af; geeft de natuur zelf den slappen boord niet als den waren aan, wanneer zij hem des zomers, hoe stijf wij hem ook omdoen, voor er een uurtje voorbij is, in 'n slappen herschept? Maar hoe ook, gekleed is het niet. Gekleed is de lage stijve dubbele boord, en bij avondtoilet de staande boord met rechthoekige punten. Voor overhemden zal men veel gestreept zien in geprononceerde kleuren.

De dassen daarentegen zullen eenvoudig zijn; wij zagen er zeer fraaie in effen stemmige kleuren, toch ook veel gehaakte nog, vooral gestreept.

De handschoenen kan men in alle kleuren en vormen dragen; het meest modieus is nog steeds de eenigszins te groote maat, los gedragen en wat omgeslagen. Alle kleuren. Veelal licht.

De stok is niet meer wat hij was. Hij gaat eruit, wat je noemt. Den waren dandy kan men „met geen stok de deur uitkrijgen". Wil men echter met alle geweld een stok meenemen, dan om 's Hemelswil niet meer een met rechten knop, maar met een haak.

Slobkousen zullen nog altijd veel worden gedragen. In lichter kleuren dan vroeger. Voor schoenen is het fijnste nog steeds de roodbruine of mahoniebruine kleur, en dan „broque"-model, dat is: de neus niet recht voorop het voorblad gezet, maar loopend om den geheelen voorschoen heen; hij is er in figuren op gestikt. De hakken vooral niet te hoog, in tegenstelling met de dames, die ze blijkbaar nog maar steeds hooger gaan dragen, vermoedelijk een gevolg van het feminisme: de vrouw wordt verhoogd, en de man wat verlaagd.

Hoeden zal men slap en harig in allerhande kleuren, vooral donkergroen moeten dragen, wil men in den smaak zijn.

Maar evenals vroeger, zal men ze dienen af te nemen bij het begroeten van wien men zijn respect en goede-gevoelens betuigen wil.

Waarom ik het bij dezen voor u allen doe, adieu.

Au revoir.

QUATRE ÉPINGLES.



Nieuw model getailleerde winterjas